

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้จะได้กล่าวสรุปถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลของการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย รวมทั้งข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการสอนของครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10
2. เพื่อศึกษาความถี่ของการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 ในปีการศึกษา 2528 จำนวน 737 คน โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนได้ดังนี้

- 1.1 จำนวนประชากรจากโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนทั้งสิ้น 341 คน
- 1.2 จำนวนประชากรจากโรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนทั้งสิ้น 177 คน
- 1.3 จำนวนประชากรจากโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนทั้งสิ้น 219 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คำนวณได้จากจำนวนประชากรทั้งหมดโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ได้จำนวนตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 259 คน จำแนกตามขนาดของ โรงเรียนได้ดังนี้

- 2.1 ตัวอย่างประชากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 120 คน
- 2.2 ตัวอย่างประชากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง จำนวน 62 คน
- 2.3 ตัวอย่างประชากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 77 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในส่วนของแบบสอบถาม จะเป็นการสำรวจสภาพและปัญหาในการสอนของครูภาษาอังกฤษ โดยมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (check list) และแบบปลายเปิด (open-ended) ส่วนแบบทดสอบจะเป็นการสำรวจความรู้ความเข้าใจและความต้องการการนิเทศการสอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ โดยมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (multiple choice)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและแบบทดสอบด้วยตนเอง และใช้บริการไปรษณีย์ ส่วนการเก็บแบบสอบถามและแบบทดสอบ ผู้วิจัยใช้บริการไปรษณีย์ให้ผู้ตอบส่งกลับคืนมายังผู้วิจัย ได้แบบสอบถามและแบบทดสอบคืน จำนวน 245 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.50 ของจำนวนแบบสอบถามและแบบทดสอบที่ส่งไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบทดสอบ และสภาพและปัญหาในการสอนของครูภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าร้อยละ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนด้านการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลส่วนที่เป็นปลายเปิดวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ทอแบบสอบถามและแบบทดสอบ

ปรากฏว่า ผู้ทอในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และกลางเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนขนาดเล็กเป็นเพศชายมากกว่า และเมื่อพิจารณารวม ปรากฏว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ผู้ทอส่วนใหญ่ในแต่ละขนาดมีอายุอยู่ในช่วง 20 - 30 ปี และจบการศึกษา ระดับปริญญาตรี ผู้ทอในโรงเรียนขนาดใหญ่ส่วนใหญ่มิได้ประกอบอาชีพทางการสอนภาษาอังกฤษในช่วง 6 - 10 ปี ส่วนขนาดกลางและเล็กส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1 - 5 ปี

ในค่านสภาพการปฏิบัติงาน ปรากฏว่า ผู้ทอในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่สอน 18 คาบขึ้นไป ส่วนขนาดกลางส่วนใหญ่สอน 12 - 18 คาบ และ 18 คาบขึ้นไป เป็นจำนวนเท่ากัน และขนาดเล็กส่วนใหญ่สอน 12-18 คาบ ผู้ทอส่วนใหญ่ในโรงเรียนแต่ละขนาด สอน 2-3 รายวิชาต่อภาคเรียน ผู้ทอส่วนใหญ่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ และกลาง เป็นครูประจำชั้น ส่วนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่เป็นครูประจำชั้นและปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ควบ หน้าที่อื่น ๆ ที่ปฏิบัติมากที่สุด คือ งานทะเบียนนักเรียน และงานพัสดุโรงเรียน

2. สภาพและปัญหาในการสอนของครูภาษาอังกฤษ

2.1 สภาพความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ครูมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ในค่านสื่อการเรียนการสอน และอยู่ในระดับปานกลางในค่านหลักสูตร ค่านเนื้อหาวิชา ค่านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน และค่านการวัดผลและประเมินผล ส่วนในขนาดกลาง มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากในค่านเนื้อหาวิชา ค่านสื่อการเรียนการสอน และค่านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลางในค่านหลักสูตร และค่านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน และในขนาดเล็กมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ในค่านหลักสูตร ค่านเนื้อหาวิชา ค่านสื่อการเรียนการสอน และค่านการวัดผลและประเมินผล และอยู่ในระดับปานกลางในค่านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน

2.2 สภาพและปัญหาในการสอนของครูภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับนักเรียน

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด นักเรียนมีทักษะพื้นฐานด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน และความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์และคำศัพท์เพียงพอเป็นส่วนน้อย

ทั้งสิ้น ทำให้ครูต้องใช้เวลาอธิบายและฝึกให้นักเรียนบางส่วนเป็นพิเศษหรือต้องเริ่มสอนทักษะและความรู้พื้นฐานใหม่ทั้งชั้น การเรียนการสอนจึงช้ากว่าปกติมาก ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนอยู่ในช่วง 41 - 50 คน ส่วนในขนาดกลางและเล็กมี 31 - 40 คน ทำให้ครูไม่สามารถให้ความสนใจนักเรียนได้ทั่วถึง

2.3 สภาพและปัญหาในการสอนของครูภาษาอังกฤษเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการสอน

2.3.1 ค้ำผู้สนับสนุนการสอน

ผู้บริหาร

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และเล็ก ครูได้รับการสนับสนุนค้ำขวัญและกำลังใจพอสมควร แต่ในขนาดกลางได้รับน้อย สภาพของโรงเรียนทั้ง 3 ขนาดดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหาคือ ครูขาดขวัญและกำลังใจในการจัดการเรียนการสอนให้ไ้ผลดี เนื่องจากการปฏิบัติงานค้ำการสอนมีผลน้อยต่อการพิจารณาความดีความชอบ ครูในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาดได้รับการสนับสนุนค้ำสื่อการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย ทำให้การเรียนการสอนบางเนื้อหาไม่ไ้ผลเท่าที่ควร เพราะครูใช้เฉพาะเท่าที่มีอยู่ และครูได้รับความรู้ความเข้าใจและความช่วยเหลือค้ำการจัดการเรียนการสอนเป็นบางเรื่อง ทำให้ครูต้องศึกษาหาความรู้เองซึ่งอาจไม่ถูกต้อง

ฝ่ายทะเบียน

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และกลาง ครูได้รับบริการค้ำข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนตามที่ต้องการบางส่วน ทำให้ต้องเสียเวลาค้นหาข้อมูลเอง การให้ความช่วยเหลือนักเรียนจึงทำได้ไม่เต็มที่ ส่วนขนาดเล็กได้รับบริการตามที่ต้องการ

ฝ่ายวัดผล

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด ครูได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลและประเมินผลเป็นบางเรื่อง ทำให้ครูใช้วิธีการวัดผลตามความรู้และความเข้าใจที่มีอยู่ซึ่งอาจไม่ถูกต้อง และครูได้รับบริการสนับสนุนค้ำวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลตามที่ต้องการบางส่วน ทำให้ครูใช้วัสดุอุปกรณ์เท่าที่มีอยู่แม้บางส่วนจะไม่เหมาะสม

ฝ่ายแนะแนว

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการบริการแนะแนวด้านการเรียน แต่มีบางส่วนไม่ทราบวิธีการปฏิบัติตัวในการเรียนให้ไต่ผล ส่วนครูได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนด้านการจัดสภาพการเรียนการสอนเป็นบางส่วน ทำให้ครูจัดสภาพการเรียนการสอนตามความเข้าใจของตนซึ่งอาจไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียน ทำให้การเรียนการสอนไต่ผลไม่ดีเท่าที่ควร

ฝ่ายโลหทัศนศึกษา

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด ครูได้รับการบริการด้านโลหทัศนูปกรณ์ตามที่ต้องการเป็นบางส่วน ทำให้การสอนบางบทเรียนไม่ไต่ผลเท่าที่ควร และครูได้รับความรู้ความเข้าใจด้านการใช้โลหทัศนูปกรณ์เป็นบางส่วน ทำให้ครูขาดทักษะและความรู้ในการใช้โลหทัศนูปกรณ์ของรอความช่วยเหลือจากฝ่ายโลหทัศนศึกษา ซึ่งมีน้อย ทำให้เสียเวลาและไม่ทันการณ์

ฝ่ายบรรณารักษ์

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด การจัดหนังสือประกอบการเรียนและการสอนวิชาภาษาอังกฤษไว้ในห้องสมุดมีเฉพาะบางรายวิชา ทำให้นักเรียนไม่มีหนังสือค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม จึงได้รับประสบการณ์ไม่สมบูรณ์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ส่วนครูไม่มีโอกาสศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในเรื่องที่จะสอน การสอนจึงไม่ไต่ผลดีเท่าที่ควร

2.3.2 ด้านสื่อการเรียนการสอน

หนังสือแนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด จำนวนหนังสือแนวการใช้หลักสูตรที่มีในโรงเรียนไม่เพียงพอกับความต้องการในการใช้ของครู ทำให้ครูบางคนไม่มีโอกาสได้ศึกษาแนวการใช้หลักสูตร ทำให้การจัดการเรียนการสอนอาจไต่ผลไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หนังสือแบบเรียน

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และเล็ก จำนวนหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษจัดให้เพียงพอกับความต้องการในการใช้ของครู ส่วนในขนาดกลางจัดให้ไม่เพียงพอกับความต้องการในการใช้ของครู แต่ไม่มีปัญหาในการสอน

หนังสือคู่มือครู

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด จำนวนหนังสือคู่มือการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีอยู่ในโรงเรียนไม่เพียงพอกับความต้องการในการใช้ของครู ทำให้ครูบางคนไม่มีคู่มือใช้ประกอบการสอน ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่บรรลุผลเท่าที่ควร

วัสดุและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด จำนวนวัสดุและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีในโรงเรียนไม่เพียงพอกับความต้องการในการใช้ของครู ทำให้บางบทเรียนที่จำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์แต่ไม่ได้ใช้ไม่ประสบผลเท่าที่ควร และวัสดุอุปกรณ์ที่มีในโรงเรียนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเป็นบางเนื้อหา ทำให้การสอนในเนื้อหาที่ไม่มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนที่เหมาะสมขาดความสมบูรณ์

2.3.3 ค่านอาคารสถานที่

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด สถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอาคารถาวร แต่ในขนาดใหญ่และกลางมีปัญหาเกี่ยวกับเสียงรบกวน

3. ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ครูมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน และเทคนิคการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล และอยู่ในระดับน้อยในด้านการเรียนการสอน ส่วนในขนาดกลาง มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับปานกลางในด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน และอยู่ในระดับน้อยในด้านเนื้อหาวิชา ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล และในขนาดเล็ก มีความต้องการจำเป็นในระดับปานกลางด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน และอยู่ในระดับน้อย

ค้ำหลักสูตร คำนวณเนื้อหาวิชา คำนวณการเรียนการสอน และคำนวณการวัดผลและประเมินผล

การอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย มีข้อค้นพบที่ผู้วิจัยเห็นว่า น่าสนใจ และสมควรนำมาอภิปรายผลและ
เสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สภาพและปัญหาในการสอนของครูภาษาอังกฤษค้ำนักเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด มีทักษะพื้นฐาน
ค้ำการฟัง พูด อ่าน เขียน และความรู้พื้นฐานค้ำไวยากรณ์และคำศัพท์เพียงพอเป็นส่วนน้อย ทำ
ให้ครูต้องเริ่มสอนทักษะหรือความรู้พื้นฐานใหม่ทั้งสิ้น การเรียนการสอนจึงช้ากว่าปกติมาก ที่เป็น
เช่นนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนบางส่วนไม่มีความรู้และทักษะพื้นฐานค้ำภาษาอังกฤษมาก่อนเลย
เมื่อเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ค้ำที่ สำอางค์ หิรัญบุรณะ พิณช กล่าววว่า เนื่องจาก
หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก นักเรียนบางคน
จึงอาจไม่เลือกเรียน ทำให้มีปัญหาค้ำในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา (สำอางค์
หิรัญบุรณะ พิณช 2524 : 47) ส่วน ส้งเวียน สดุษคักฤด กล่าววว่า สาเหตุอาจเกิดจากการที่
นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษมาจากชั้นประถมศึกษาไม่ค้ำพอ และครูในโรงเรียนประถมศึกษาไม่สนใจ
ในการหาวิธีการสอนใหม่ ๆ มาสอนให้เด็กเกิดค้ำสนใจ (ส้งเวียน สดุษคักฤด 2521 : 3-4)
และ ศรีวัย สุวรรณคักฤติ เห็นวว่า ปัญหาค้ำที่ให้นักเรียนไม่ประสบผลในการเรียนและการฝึกทักษะทาง
ภาษาอังกฤษ เกิดจากนักเรียนมีทัศนคค้ำที่ไม่ค้ำต่อครูและวิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งไม่กล้าแสดงออก
โดยเฉพาะค้ำการพูด (ศรีวัย สุวรรณคักฤติ 2522 : 78-79) จึงทำให้นักเรียนมีทักษะและ
ความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษเพียงพอเป็นส่วนน้อย นอกจากนี้ สภาพค้ำดังกล่าวอาจเกิดจากปัจจัย
อื่น ๆ อีกค้ำสิ เช่น ข้อค้นพบของการวิจัยค้ำนี้วว่า ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียน
ค้ำละห้อง โดยเฉลี่ยอยู่ในช่วง 41 - 50 คน ส่วนขนาดกลางและเล็กอยู่ในช่วง 31 - 40 คน
ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาค้ำ คือ ครูไม่สามารถให้ค้ำสนใจนักเรียนค้ำทั่วถึง (ค้ำตามตารางที่ 5) ซึ่งสอดคล้อง
กับข้อค้ำค้ำเห็นของ สำอางค์ หิรัญบุรณะ พิณช ที่วว่า การสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผล เพราะจำนวน
นักเรียนในห้องมีมากเกินไป ทำให้ค้ำสนใจและเวลาที่ครูจะให้ค้ำกับนักเรียนมีน้อย นักเรียนจึงมี
โอกาสฝึกน้อยตามไปค้ำวย (สำอางค์ หิรัญบุรณะ พิณช 2524 : 47-48) และจากสภาพการปฏิบัติ
งานของครูภาษาอังกฤษ พบวว่า ครูส่วนใหญ่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่สอนค้ำตั้งแต่ 18 คาบขึ้นไป
ส่วนในขนาดกลางและเล็กสอน 12 - 18 คาบ และทำค้ำการสอน 2 - 3 รายวิชา ซึ่งอาจเป็น

อุปสรรคทำให้ครูไม่มีเวลาเพียงพอในการเตรียมการสอน การจัดทำหรือจัดหาวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอน และเวลาหรือความสนใจที่จะให้กับนักเรียนในการฝึกอย่างเต็มที่ ทำให้การสอนนักเรียนให้มีทักษะและความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษไม่ประสบผลเท่าที่ควร

ดังนั้น ผู้ที่มีหน้าที่ดูแลด้านการจัดการศึกษาทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เช่น สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ และกรมสามัญศึกษา ควรจะได้มีการกำหนดนโยบายด้านการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาให้เด่นชัด และดูแลให้มีการปฏิบัติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อาจโดยการประกาศให้ โรงเรียนประถมศึกษาทุกแห่งดำเนินการสอนทักษะและความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษแก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนที่จบระดับประถมศึกษา และจะเข้าเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษา จะได้ทักษะและความรู้พื้นฐานคล้ายคลึงกัน ง่ายต่อครูในการจัดกิจกรรมการสอนและการเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน นอกจากนี้ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรอธิบายให้นักเรียนเห็นความสำคัญ และความจำเป็นของวิชาภาษาอังกฤษ สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กเกิดทัศนคติที่ดีต่อครูและวิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งกระตุ้นและฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าฝึกทักษะต่าง ๆ โดยเฉพาะคำกริยาพหู และในคำจำนวนนักเรียนที่มีมากเกินไปในแต่ละห้อง ทางโรงเรียนอาจดำเนินการแก้ไข โดยการจัดแบ่งจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพในการเรียน ฝ่ายตัวครูอาจดำเนินการแก้ไขได้เช่นกัน ด้วยการใช้นวัตกรรมและวิธีการสอนที่เหมาะสม เช่น การแบ่งกลุ่มนักเรียนในการฝึกทักษะหรือจัดกิจกรรม การสอนเป็นทีม การใช้ชุดการเรียนแบบ Learning kit เป็นต้น

2. สภาพและปัญหาในการสอนค่านิยมสนับสนุนการสอน

2.1 ค่านิยมสนับสนุนการสอน

ผู้บริหาร จากผลการวิจัยพบว่า ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และเล็ก ครูได้รับการสนับสนุนค่านิยมและกำลังใจพอสมควร ส่วนในขนาดกลางค่อนข้างน้อย และจากสภาพการณ์ของโรงเรียนทั้ง 3 ขนาดดังกล่าว ได้มีผลกระทบไปถึงการจัดการเรียนการสอนของครู คือ ครูขาดขวัญและกำลังใจในด้านการสอน เนื่องจากการปฏิบัติงานสอนมีผลน้อยคือการพิจารณาความดีความชอบ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมักจะพิจารณาความดีความชอบของครูจากผลงานด้านอื่น ๆ มากกว่าผลงานทางด้านการสอนหรือด้านวิชาการ เช่นเดียวกับที่ผู้บริหารให้ความสำคัญต่อ

การบริหารงานด้านอื่น ๆ มากกว่างานบริหารด้านวิชาการ ทั้งผลการวิจัยของ ฤวิชัย บุญแสน ที่ศึกษางานบริหารการศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 6 พบว่า มีการปฏิบัติงาน ด้านการบริหารวิชาการอยู่ในระคน้อย และมีความสำคัญเป็นอันดับที่ 4 จากงานบริหาร 5 ประเภท (ฤวิชัย บุญแสน 2522 : 176) และยิ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิระ สิริ ที่ศึกษางานบริหารการศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 12 พบว่า การปฏิบัติงานบริหารการศึกษา เมื่อเรียงจากอันดับหนึ่งถึงอันดับสุดท้ายได้ดังนี้ งานบริหารธุรการ บุคคล กิจกรรมนักเรียน วิชาการ และความสัมพันธ์กับชุมชน (จิระ สิริ 2519 : 73-74) เมื่อผู้บริหารให้ความสำคัญของงานด้าน วิชาการน้อยกว่าด้านอื่น จึงมีผลต่อเนื่องไปถึงการให้ความรู้ความเข้าใจและช่วยเหลือครูด้าน การจัดการเรียนการสอน ทั้งจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าครูทั้ง 3 ขนาดได้รับความรู้ความเข้าใจ และช่วยเหลือด้านการจัดการเรียนการสอนเพียงบางด้าน ทำให้ครูต้องศึกษาหาความรู้เอง และจัด การเรียนการสอนตามความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ซึ่งอาจไม่ถูกต้อง (จากตารางที่ 8) และครูได้รับการ สนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย ทำให้มีจำนวนไม่เพียงพอ ครูจึงใช้สื่อการเรียน การสอนเท่าที่มีอยู่ การเรียนการสอนบางเนื้อหาจึงอาจไม่ได้ผลเท่าที่ควร (จากตารางที่ 7) ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิพนธ์ รอดภัย ที่ศึกษาโครงสร้างและกระบวนการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ผู้บริหารปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน และด้านสื่อการเรียนการสอน ในระคน้อยที่สุด (นิพนธ์ รอดภัย 2525 : 247-253) ทำให้งานวิชาการหรืองานด้านการจัด การเรียนการสอนในโรงเรียนเป็นไปอย่างเฉื่อยชา ขาดประสิทธิภาพ และไม่อาจบรรลุจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรได้

จากสภาพการณ์และปัญหาดังกล่าว หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบด้านการบริหาร การศึกษาและการพัฒนาผู้บริหาร อาทิเช่น กรมสามัญศึกษา สถาบันพัฒนาผู้บริหาร สถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่จัดสอนทางด้านการบริหารการศึกษา รวมไปถึงหน่วยศึกษานิเทศก์เขต และหน่วย- งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรได้จัดอบรมสัมมนาประชุมชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายและแนวปฏิบัติด้านการ บริหารการศึกษา ให้ผู้บริหารได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของงานบริหารวิชาการว่าเป็นงาน อันเปรียบเสมือนหัวใจของการบริหารงานในโรงเรียน เพราะผลงานทางวิชาการจะเป็นเครื่องบ่ง ชี้ถึงคุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนว่าอยู่ระดับใด ทั้งนี้ สมิท ครอนส์ และแอทกินสัน (Smith, Kronse and Atkinson) ได้จัดลำดับให้งานบริหารด้านวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญและ

ต้องปฏิบัติมากเป็นอันดับหนึ่งของงานบริหารในโรงเรียน (Smith Kronse and Atkinson 1961 : 147) การสอนวิชาการจึงเป็นหน้าที่สำคัญที่ผู้บริหารต้องเร่งปฏิบัติให้บรรลุผล การส่งเสริมค่านิยมและกำลังใจของครูอาจารย์ในโรงเรียนในด้านการปฏิบัติงาน โดยการยึดผลงานด้านการเรียนการสอนหรือค่านิยมวิชาการ เป็นหลักในการพิจารณาความดีความชอบ จะเป็นการกระตุ้นและเสริมแรงให้ครูอาจารย์ร่วมกันปฏิบัติงานด้านการสอนอย่างเต็มความสามารถ อีกทั้งการนิเทศงานวิชาการ การให้ความรู้ความเข้าใจ และช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการให้การสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ จะเป็นสิ่งเสริมสร้างประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างดียิ่ง

ฝ่ายวิจัย จากผลการวิจัยพบว่า ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด ได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลประเมินผลเป็นบางเรื่อง ทำให้ครูใช้วิธีการวัดผลตามความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ซึ่งอาจไม่ถูกต้อง ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะโรงเรียนขาดแคลนบุคลากรที่จะมาทำงานด้านการวัดผล ดังที่ ปกีสวดี วรภิกขิ ได้ทำการวิจัย การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในเขตการศึกษา 1 พบว่า โรงเรียนประสบปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่จะมาทำงานด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านวัดผลอยู่ในระดับสูง (ปกีสวดี วรภิกขิ 2518 : ง) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุมาลี จันทร์ชลอ ที่ศึกษาค้นคว้าผลการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 พบว่า ครูมีปัญหาลงในเรื่องการวัดผลประเมิน เพราะขาดบุคลากรที่จะให้คำแนะนำปรึกษาด้านการวัดผลและประเมินผล (สุมาลี จันทร์ชลอ 2522 : จ) ทำให้ครูไม่สามารถดำเนินการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพเท่าที่ควร

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบอีกว่า ครูในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด ได้รับความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผลตามที่ต้องการ เป็นบางส่วน ทำให้ครูใช้เฉพาะวิธีสุ่มสุ่มเท่านั้น แม้บางส่วนจะไม่เหมาะสม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนขาดแคลนบุคลากรฝ่ายวิจัย และเจ้าหน้าที่วัดผลที่มีอยู่ยังขาดความรู้ความเข้าใจและความชำนาญในการสร้างวิธีสุ่มสุ่มที่ใช้ในการวัดผลประเมินผล ดังผลการวิจัยของ ชिरางค์ เงินศรี ที่ศึกษาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในเขตการศึกษา 10 พบว่า โรงเรียนขาดแคลนบุคลากรและวิธีสุ่มสุ่มใน ด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านวัดผล (ชिरางค์ เงินศรี 2518 : จ) ทำให้ครูจัดการเรียนการสอนได้ไม่ สมบูรณ์เท่าที่ควร

ดังนั้น จึงควรได้มีการพัฒนาคุณภาพของบุคลากรฝ่ายวัดผลอย่างจริงจัง ให้ความรู้ความเข้าใจ และความชำนาญ ด้านการวัดผลและประเมินผลอย่างแท้จริง ซึ่งผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องอาจดำเนินการร่วมกันในการอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือนิเทศงานวัดผล ให้ฝ่ายวัดผลสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล แก่ครูในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเอื้อให้การจัดการ เรียนการสอนเป็นไป کامจุก มุ่งหมายของหลักสูตร

ฝ่ายแนะแนว จากผลการวิจัย พบว่า ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด ครูได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนด้านการจัดสภาพการ เรียนการสอนเป็นบางส่วน ทำให้ครูจัดสภาพการ เรียนการสอนตามความเข้าใจของครู ซึ่งอาจไม่ตรงกับความต้องการของ นักเรียน ทำให้การเรียนการสอนได้ผลไม่ดีเท่าที่ควร ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนขาด บุคลากรในทางแนะแนว ขาดแบบทดสอบเกี่ยวกับเด็กและวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการแนะแนว รวมทั้ง ขาดการศึกษาค้นคว้า การบริการข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนระหว่างครูกับฝ่ายแนะแนว ดังที่กรม วิชาการได้สรุปการศึกษาดูงานการใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2523 ไว้ว่า ในด้านการจัดบริการแนะแนวมีปัญหาที่สำคัญคือ ขาดบุคลากรด้านนี้ ครูขาดความรู้ทาง ด้านแนะแนว ขาดเอกสารและอุปกรณ์ที่จะใช้ในการแนะแนว (กรมวิชาการ 2523 : 1-3) ซึ่งสอดคล้องกับผล การวิจัยของ สมใจ พรหมศิริ ที่ศึกษาทัศนคติครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมแบบประสมสี่แห่งที่มีต่อการ บริการแนะแนวของโรงเรียน พบว่า การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะ ขาดกำลังคนทำงานแนะแนวเนื่องจากครูไม่มีความรู้ด้านการแนะแนว เจ้าหน้าที่แนะแนวมีคุณสมบัติ ที่ไม่เหมาะสมกับงาน เช่น ขาดมนุษยสัมพันธ์ ครูอาจารย์ไม่มีเวลาพอที่จะให้ความสนใจงานแนะแนว เนื่องจากมีชั่วโมงสอนมากมีงานทำมาก ผู้บริหารไม่สนับสนุนด้านการแนะแนวเท่าที่ควร ครูอาจารย์ จึงพลอยไม่ได้ความร่วมมือไปด้วย ขาดงบประมาณในการดำเนินงานและขาดการติดต่อระหว่างครู กับนักเรียน ครูใหญ่กับครูน้อย และที่สำคัญคือ ครูอาจารย์กับเจ้าหน้าที่แนะแนวยังมีการติดต่อกันน้อย กิจกรรมบางอย่างที่ฝ่ายแนะแนวจัดทำขึ้น คณะครูอาจารย์ไม่ทราบ (สมใจ พรหมศิริ 2511 : 62-65) ทำให้ครูจัดการ เรียนการสอนไปโดยไม่มีข้อมูลด้านนักเรียนจากฝ่ายแนะแนว ซึ่งอาจทำให้ การเรียนการสอนไม่บรรลุผลเท่าที่ควร

ดังนั้น ควรได้มีการพัฒนาคุณภาพของงานแนะแนวในโรงเรียนอย่างจริงจังด้วย การจัดให้มีฝ่ายแนะแนวในโรงเรียนขึ้น จัดบุคลากร เอกสาร และวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการแนะแนว

อย่างเพียงพอ ผู้บริหาร บุคลากรที่มีความรู้และศึกษานีเทคโนโลยีควรมีบทบาทในการให้ความรู้ความเข้าใจด้านการแนะแนวแก่ครู ส่งเสริมให้บุคลากรฝ่ายแนะแนวศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จัดระบบการติดต่อสื่อสารค่านข้อมูลภายในโรงเรียนขึ้น โดยการให้ฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียนได้บริการข่าวสารข้อมูลค่านักเรียนอันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการ เรียนการสอนในโรงเรียนได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ฝ่ายโสตทัศนศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด ครูได้รับการบริการค่านโสตทัศนูปกรณ์ตามที่ต้องการ เป็นบางส่วน ทำให้การสอนบางเนื้อหาไม่ได้ผลเท่าที่ควร ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะจำนวนบุคลากรที่ทำงานค่านโสตทัศนศึกษานั้นมีจำนวนน้อยเกินไปไม่เหมาะสมกับปริมาณงาน และจำนวนโสตทัศนูปกรณ์ที่มีอยู่ไม่เพียงพอกับความต้องการของครู ค้งผลการวิจัยของ สุวรรณา โชติสุกานต์ ที่ศึกษามหาวิทยาลัยและฐานะของครูโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อัตรากำลังของผู้ที่รับผิดชอบงานค่านโสตทัศนศึกษามีจำนวนน้อยเกินไป งบประมาณที่ได้รับแต่ละปียังไม่เพียงพอ ทำให้จำนวนสื่อการสอนเท่าที่มีอยู่ไม่เพียงพอกับความต้องการของครูผู้สอน (สุวรรณา โชติสุกานต์ 2523 : 119-120) และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มนัส บุญประกอบ ที่ศึกษาโครงการจัดตั้งศูนย์สื่อการศึกษาแบบคอนขอเคียม สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาลุ่มที่ 1 พบว่า ในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ของครูมีปัญหาค่านการจัดหา ซากแคลนงบประมาณในการจัดซื้อ และมีเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการให้บริการ (มนัส บุญประกอบ 2522 : บทคัดย่อ)

นอกจากนี้ จากผลการวิจัยยังพบอีกว่า ครูได้รับความรู้ความเข้าใจค่านการใช้โสตทัศนูปกรณ์เป็นบางส่วน ทำให้ครูขาดทักษะและความรู้ในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ต้องรอความช่วยเหลือจากฝ่ายโสตทัศนศึกษา ซึ่งมีจำนวนน้อยทำให้เสียเวลาและไม่ทันการณ์ ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะ โรงเรียนชาคู้ที่มีความรู้ความชำนาญค่านโสตทัศนูปกรณ์ที่มีความสามารถเพียงพอที่จะให้ความรู้ความเข้าใจค่านการใช้แก่ครูได้ และฝ่ายโสตทัศนศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการให้ความรู้ค่านการใช้โสตทัศนูปกรณ์แก่ครู ค้งผลการวิจัยของ สุพัทรา สฤลครู ที่ศึกษาโครงการเสนอแนะเพื่อจัดตั้งศูนย์สื่อการศึกษา สำหรับโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พบว่า โรงเรียนชาคู้ที่มีความชำนาญค่านโสตทัศนูปกรณ์ที่มีความสามารถพอที่จะแนะนำการใช้แก่ครูได้ (สุพัทรา สฤลครู 2520 : บทคัดย่อ) และผลการวิจัยของ สุวรรณา โชติสุกานต์ ที่พบว่า หน่วยงานโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยจัดการอบรมครูผู้สอน เพื่อแนะนำการใช้โสตทัศนูปกรณ์หรือเทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ ๆ

(สุวรรณา โชติสุกานต์ 2523 : 123)

ดังนั้น จึงเป็นการสมควรที่ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบฝ่ายโลหิตศึกษาจะได้
 ดำเนินการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ที่เป็นปัญหาคงกล่าวให้เบาบางลง ผู้บริหารควรได้
 ดำเนินการจัดให้มีการประชุม อบรม สัมมนา เรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้โลหิตศึกษา
 หรือจัดส่งบุคลากรในโรงเรียนไปรับความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว เพื่อที่โรงเรียนจะได้มี
 เจ้าหน้าที่ฝ่ายโลหิตศึกษาไว้บริการครูหรืออบรมให้ความรู้ความเข้าใจและให้คำแนะนำแก่
 ครูในการใช้โลหิตศึกษาอย่างเพียงพอ ตามความคาดหวังของครูผู้สอน ซึ่งจากการวิจัยของ
 สุวรรณา โชติสุกานต์ พบว่า ครูผู้สอนเห็นคุณค่าและความสำคัญของครูโลหิตศึกษาว่า เป็นบุคคล
 ที่สามารถช่วยเหลือให้คำแนะนำในด้านการเลือก การผลิต และการนำสื่อการสอนไปใช้ประกอบ
 การสอนแก่ครูผู้สอน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (สุวรรณา
 โชติสุกานต์ 2523 : บทคัดย่อ) นอกจากนี้ ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนด้านจำนวนโลหิตศึกษา
 ให้เพียงพอต่อความต้องการในการใช้ของครู อาจโดยการจัดสรรงบประมาณค่านี้นี้ให้เพียงพอ หรือ
 ส่งเสริมการผลิตสื่อการสอนที่มีราคาถูกเพื่อใช้ในโรงเรียน

ฝ่ายบรรณารักษ์ จากผลการวิจัย พบว่า ในโรงเรียนมัธยมทั้ง 3 ขนาด
 การจัดหนังสือประกอบการ เรียนและการสอนวิชาภาษาอังกฤษไว้ในห้องสมุดมีเฉพาะบางรายวิชา
 ทำให้นักเรียนบางส่วนที่ไม่ได้ใช้หนังสือมีประสบการณ์ไม่สมบูรณ์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และ
 ครูบางคนไม่มีโอกาสศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในเรื่องที่สอน การสอนจึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร เหตุที่เป็น
 เช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนไม่มีงบประมาณเพียงพอที่จะจัดซื้อหนังสือประกอบการ เรียนการสอนได้
 ครบ ดังที่ บรรจง นิวาสะบุตร ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้หนังสือและวัสดุในห้องสมุดประกอบ
 การสอนในระดับมัธยมศึกษา พบว่า ห้องสมุดในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาจำนวน 360 โรง
 มีหนังสือและวัสดุไม่เพียงพอ ชาคิวสำคัญและจำเป็น (บรรจง นิวาสะบุตร 2519 :
 170-174) ในขณะที่เกษม นิยมราษฎร์ ซึ่งศึกษาสภาพห้องสมุดในโรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการ
 พักณาโรงเรียนมัธยมในส่วนภูมิภาค 1 และ 2 พบว่า หนังสืออ่านประกอบในห้องสมุดมีน้อย ไม่ได้
 มาตรฐาน (เกษม นิยมราษฎร์ 2520 : 78)

ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะได้มีการปรับปรุงสภาพและจำนวนหนังสือใน
 ห้องสมุดให้มีครบทุกรายวิชา และเพียงพอต่อความต้องการในการใช้ของนักเรียนและครู เพื่อให้

การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในการเรียนการสอนของครูและนักเรียนเป็นไปอย่างกว้างขวางและ
เกิดผลในการพัฒนาคุณภาพทั้งในส่วนของนักเรียนและครู

2.2 ค่านิยมการเรียนการสอน

หนังสือแนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 จากผล
การวิจัย พบว่า ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด จำนวนหนังสือแนวการใช้หลักสูตรที่มีใน
โรงเรียนไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้ของครู ทำให้ครูบางคนไม่มีโอกาสได้ศึกษาแนวการ
ใช้หลักสูตร ทำให้การจัดการเรียนการสอนอาจได้ผลไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะ ผลจากการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช
2521 ทำให้ความต้องการในการใช้หนังสือแนวการใช้หลักสูตรสูงขึ้นมาก เพราะหนังสือดังกล่าว
จะเป็นหลักและแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของครู แต่ในการพิมพ์ออกแจกจ่ายเผยแพร่ไป
ตามโรงเรียนต่าง ๆ นั้นยังไม่เพียงพอและทั่วถึง ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้ของครู
ครั้งที่ เอกวิทย์ ฌ ติลาภ ติ๊กกล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้พอสรุปได้ว่า ทางกรมวิชาการได้จัดพิมพ์หนังสือ
แนวการใช้หลักสูตรไว้ในครั้งแรกจำนวน 30,000 เล่ม สำหรับโรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนรัฐบาล
และโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย (กรมวิชาการ 2522 : หลังค่านำ) โรงเรียนมัธยมศึกษาจึง
ได้รับหนังสือดังกล่าวในจำนวนที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้ของครู

ดังนั้น สมควรที่กรมวิชาการจะได้จัดพิมพ์หนังสือแนวการใช้หลักสูตรขึ้นเพื่อ
แจกจ่ายเผยแพร่แก่โรงเรียนต่าง ๆ ให้เพียงพอ และเหมาะสมกับความต้องการในการใช้ของครู
ส่วนหน่วยศึกษานิเทศก์เขตการศึกษา 10 ควรจะมีบทบาทในการ เป็นสื่อกลางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
และสารอันเป็นประโยชน์ระหว่างกรมกับโรงเรียน ด้วยการจัดบริการเผยแพร่เอกสารการใช้
หลักสูตร รวมทั้งหนังสือแนวการใช้หลักสูตรแก่โรงเรียนในเขตการศึกษา 10 อย่างทั่วถึง นอกจากนี้
โรงเรียนควรดำเนินการจัดศูนย์เอกสารการใช้หลักสูตรในโรงเรียน โดยการรวบรวมหนังสือและ
เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมาจัดรวมเป็นหมวดหมู่ มีสถานที่จัดเก็บ มีการดูแลรักษา และการให้
บริการแก่ครูที่ต้องการ เอาไปใช้หรือศึกษาหาความรู้ เพื่อประกอบการจัดการเรียนการสอนต่อไป

หนังสือคู่มือครู จากผลการวิจัยพบว่า ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด
จำนวนคู่มือการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีอยู่ในโรงเรียน ไม่เพียงพอต่อความ
ต้องการในการใช้ของครู ทำให้ครูบางคนไม่มีคู่มือใช้ประกอบการสอน ทำให้การจัดการเรียนการสอน

ไม่บรรลุผลเท่าที่ควร สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 ทางโรงเรียนได้รับเอกสารคู่มือครูล่าช้า และมีจำนวนน้อย ทำให้ไม่เพียงพอ กับความต้องการในการใช้ของครู ทั้งนี้ กรมวิชาการได้สรุปปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ทั้งในโรงเรียนส่วนกลางและส่วนภูมิภาคพอสรุปในคำค้นดังกล่าวไว้ว่า เอกสาร คู่มือต่าง ๆ โรงเรียนส่วนมากได้รับแต่ไม่เพียงพอและช้ามาก ไม่ทันเตรียมการสอน และบางวิชา ไม่มีคู่มือครู (กรมวิชาการ 2523 : 1-3) ซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปของสำนักงานศึกษาธิการ เขต 1 ที่ศึกษาคำแนะนำการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 พบว่า ปัญหาในการใช้หลักสูตร ประการหนึ่งคือ หนังสือเรียน คู่มือครู คู่มือการสอนไม่เพียงพอ (สำนักงานศึกษาธิการ เขต 1 2523 : 38) ครูบางคนจึงไม่มีคู่มือใช้ประกอบการสอน

ดังนั้น กรมวิชาการควรจะจัดพิมพ์หนังสือคู่มือออกแจกจ่ายและเผยแพร่แก่ โรงเรียนต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและเพียงพอกับความต้องการในการใช้ของครู อันจะเป็นแนวทางให้ ครูได้ปฏิบัติการสอนอย่างถูกต้อง บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร และหน่วยศึกษานิเทศก์เขตการ-ศึกษา 10 ควรจะได้มีบทบาทในการเผยแพร่และบริการหนังสือดังกล่าว โดยการสำรวจว่ามี โรงเรียนใดบ้างที่ยังประสบปัญหาขาดแคลนหนังสือคู่มือครู เพื่อจะได้ดำเนินการช่วยเหลือจกบริการ ให้ตามที่ต้องการ และในโรงเรียน ผู้บริหารควรได้มีการสั่งการให้หมวดวิชา จัดรวบรวมเก็บรักษา คู่มือครูไว้ให้อยู่ในสภาพพร้อมเสมอที่จะให้ครูได้ใช้ประกอบการสอนตามความต้องการ

วัสดุและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่าในโรงเรียน มัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด จำนวนวัสดุและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีใน โรงเรียนไม่เพียงพอกับความต้องการในการใช้ของครู ทำให้บางบทเรียนที่จำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ แต่ไม่ได้ใช้ไม่ประสบผลเท่าที่ควร นอกจากนี้ วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในโรงเรียนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ภาษาอังกฤษเป็นบางเนื้อหา ทำให้การสอนในเนื้อหาที่ไม่มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนที่เหมาะสม ขาดความสมบูรณ์ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ให้ เหมาะสมกับทุกเนื้อหา และเพียงพอกับความต้องการในการใช้ของครู และตัวครูเองไม่มีเวลาพอที่จะ ผลิตวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนเอง ทั้งนี้ สมบัติ พักฉิม ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็น ของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับกระบวนการบริหารสื่อการสอนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม สามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนขาดงบประมาณในการสนับสนุนด้านสื่อการสอน อีกทั้ง สื่อที่มีอยู่ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาและระดับนักเรียน (สมบัติ พักฉิม 2525 : 75) ซึ่งสอดคล้อง

กับผลการวิจัยของ พรทิพา เหลืองวัฒนาภิจ ที่ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้สื่อการสอนประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า จำนวนสื่อการสอนในโรงเรียนมีน้อยเกินไป ครูไม่มีเวลาผลิตสื่อการสอน (พรทิพา เหลืองวัฒนาภิจ 2522 : ง-จ)

ดังนั้น หน่วยงานหรือบุคคลที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับจำนวนและความเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนควรดำเนินการแก้ไขในระคับกรม อาจทำได้โดยการจัดสำรวจวัสดุและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนในแต่ละโรงเรียนว่ามีเพียงพอและเหมาะสมเพียงใด เพื่อจะได้ดำเนินการช่วยเหลือด้วยการจัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียนที่ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์การสอนเพิ่มขึ้น และในระคับโรงเรียน ผู้บริหารควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณด้านการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ให้มากขึ้น และอาจส่งเสริมให้ครูผลิตวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนขึ้นเอง โดยการจัดหาวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการผลิตวัสดุอุปกรณ์มาอบรมให้ความรู้แก่ครูในโรงเรียน รวมทั้งช่วยจัดหาวัสดุในท้องถิ่นมาให้ครูใช้ในการผลิตด้วย

สภาพความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอน และความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ

1. ค่านหลักสูตร

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และกลางมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนค่านหลักสูตรอยู่ในระคับปานกลาง ส่วนในขนาดเล็กอยู่ในระคับมาก ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และกลาง เอกสารการใช้หลักสูตร หรือหนังสือแนวการใช้หลักสูตรมีจำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการในการใช้ของครู ดังผลการวิจัยในเรื่องหนังสือแนวการใช้หลักสูตรที่พบว่า จัดไว้ไม่เพียงพอกับความต้องการในการใช้ของครู (ตามตารางที่ 12) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พนมพร เฝ้าเจริญ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในเขตการศึกษา 7 พบว่า ในโรงเรียนมีเอกสารหลักสูตรไม่เพียงพอ (พนมพร เฝ้าเจริญ 2519 : จ) ดังนั้น ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และกลางซึ่งมีจำนวนมาก บางส่วนจึงไม่มีโอกาสได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนค่านหลักสูตรจึงอยู่ในระคับปานกลาง ส่วนในขนาดเล็กครูมีจำนวนน้อย อาจจะมีโอกาสได้ศึกษาเอกสารหลักสูตร เป็นส่วนใหญ่ จึงมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระคับมาก

จากระดับความรู้ความเข้าใจดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงความต้องการจำเป็นในการนิเทศ การสอนของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่และกลางจึงอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในขนาดเล็กอยู่ในระดับน้อย ซึ่งหมายถึงยังมีความต้องการได้รับการนิเทศการสอนในค่านี้อยู่ และเป็นไปตามผลการวิจัยของ อุทัย ภิมยรัตน์ ที่ศึกษาภาวะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษาภาคการศึกษา 10 พบว่า ครูมีความต้องการความช่วยเหลือในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร (อุทัย ภิมยรัตน์ 2511 : 19-23) แต่ไม่เป็นไปตามผลการวิจัยของ สุนันทา กุรงคพันธ์ ซึ่งศึกษาความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในเขตการศึกษา 12 เกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 พบว่าครูภาษาอังกฤษต้องการให้มีการนิเทศการสอนค่านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก (สุนันทา กุรงคพันธ์ 2527 : จ) ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะการวิจัยในครั้งนี้ แตกต่างจากการวิจัยของ สุนันทา กุรงคพันธ์ทั้งในค่านประชากรที่ใช้ในการวิจัย ระยะเวลาในการวิจัย รวมไปถึงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งสุนันทา กุรงคพันธ์ ศึกษาที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 12 ในปีการศึกษา 2526 และเครื่องมือที่ใช้ในการหาระดับความต้องการ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) ขณะที่การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาที่ครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 10 ในปีการศึกษา 2528 และเครื่องมือที่ใช้ในการหาระดับความต้องการ เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (multiple choice)

เมื่อระดับความรู้ความเข้าใจในการจัดการ เรียนการสอนและระดับความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษค่านหลักสูตร เป็นเช่นนี้ ผู้ที่มีหน้าที่หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เช่น ผู้บริหาร บุคลากรในโรงเรียน หรือศึกษานิเทศก์เขตการศึกษา 10 ควรจะได้ศึกษาพิจารณา ระดับความรู้ความเข้าใจและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษค่านหลักสูตรในแต่ละเรื่อง เพื่อจะได้จัดโครงการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับเรื่อง และระดับความต้องการจำเป็นของครูในแต่ละขนาดโรงเรียนต่อไป

2. ค่านเนื้อหาวิชา

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการ เรียนการสอนค่านเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในขนาดกลาง

และเล็กอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในช่วง 6 - 10 ปี ในขนาดใหญ่ และ 1 - 5 ปี ในขนาดกลางและเล็ก (ตามตารางที่ 1) จึงมีความรู้ความเข้าใจด้านการจัดเนื้อหาวิชาพอสมควร โดยเฉพาะในขนาดกลางและเล็ก ครูส่วนมากจบการศึกษามายังไม่นาน ความรู้ความเข้าใจทางทฤษฎีและความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนมีมาก ดังนั้น จึงมีความรู้ความเข้าใจในค่านเนื้อหาวิชาอยู่มาก ขณะที่ในขนาดใหญ่มีระดับปานกลาง

จากระดับความรู้ความเข้าใจดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่จึงอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในขนาดกลางและเล็กอยู่ในระดับน้อย ซึ่งหมายถึงยังมีความต้องการได้รับการนิเทศการสอนค่านน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุทัย ภิรมย์รัตน์ ที่พบว่า ครูมีความต้องการความช่วยเหลือจากทางราชการในเรื่องตำราสำหรับค้นคว้าและเอกสารทางวิชาการในค่านเนื้อหาวิชา (อุทัย ภิรมย์รัตน์ 2511 : 19-23) แต่ไม่เป็นไปตามผลการวิจัยของ สุนันทา อึ้งคพันธ์ ที่วิจัยพบว่า ครูภาษาอังกฤษต้องการให้มีการนิเทศการสอนค่านเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับมาก (สุนันทา อึ้งคพันธ์ 2527 : จ) ที่เป็นเช่นนี้ อาจจะเป็นเนื่องมาจากเหตุผลเดียวกับที่กล่าวไว้ในค่านหลักสูตร

เมื่อระดับความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนและระดับความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษค่านเนื้อหาวิชาเป็นเช่นนี้ผู้ที่ทำหน้าที่หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เช่น ผู้บริหาร หรือบุคลากรในโรงเรียน หรือศึกษานิเทศก์เขตการศึกษา 10 ควรจะได้ศึกษาพิจารณาระดับความรู้ความเข้าใจและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษค่านเนื้อหาวิชาในแต่ละเรื่อง เพื่อจะได้จัดโครงการนิเทศการสอน ครูภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับเรื่องและระดับความต้องการจำเป็นของครูในแต่ละขนาดโรงเรียนต่อไป

3. ค่านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนค่านวิธีการสอนและเทคนิคการสอนอยู่ในระดับปานกลางที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนแต่ละขนาดส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ

ปริญญาตรี มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในช่วง 6 - 10 ปี ในขนาดใหญ่ และ 1 - 5 ปี ในขนาดกลางและเล็ก (ตามตารางที่ 1) จึงมีความรู้ความเข้าใจด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอนพอสมควร

จากระดับความรู้ความเข้าใจดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอนของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาดจึงอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกันกับผลการวิจัยของ ชีรพงศ์ แก่นอินทร์ ซึ่งทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการ เพื่อปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษของครูในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ครูต้องการให้มีการอบรมวิธีสอนภาษาอังกฤษระยะสั้น ๆ จากศึกษานิเทศก์ (ชีรพงศ์ แก่นอินทร์ 2524 : 79-80) และจากรายงานสรุปผลการติดตามผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ในเขตการศึกษา 12 พบว่า ครูต้องการให้มีการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ เพื่อสร้างความสนใจนักเรียนในทักษะการฟังและการพูดโดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ (กรมสามัญศึกษา 2521 : 3) แต่ไม่เป็นไปตามผลการวิจัยของ สุนันทา อุดงคพันธ์ ที่วิจัยพบว่า ครูภาษาอังกฤษต้องการให้มีการนิเทศการสอนด้านเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับมาก (สุนันทา อุดงคพันธ์ 2527 : ๑) ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากเหตุผลเดียวกันกับที่กล่าวไว้ใน 2 ด้านข้างต้น

เมื่อระดับความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอนเป็นเช่นนี้ ผู้ที่มีหน้าที่หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เช่น ผู้บริหาร บุคลากร ในโรงเรียน หรือศึกษานิเทศก์เขตการศึกษา 10 ควรได้ศึกษาพิจารณาระดับความรู้ความเข้าใจและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอนในแต่ละเรื่อง เพื่อจะได้จัดโครงการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับเรื่องและระดับความต้องการจำเป็นของครูในแต่ละขนาดโรงเรียนต่อไป

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน

จากผลการวิจัย พบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาดมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนแต่ละขนาดส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในช่วง 6 - 10 ปี ในขนาดใหญ่ และ 1 - 5 ปี ใน

ขนาดกลางและเล็ก (ตามตารางที่ 1) จึงมีความรู้ความเข้าใจด้านสื่อการเรียนการสอนเป็นอย่างดี

จากระดับความรู้ความเข้าใจดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษด้านสื่อการเรียนการสอน ในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาดจึงอยู่ในระดับน้อย ซึ่งหมายถึงยังมีความต้องการที่จะได้รับการนิเทศการสอนด้านนี้อยู่ และเป็นไปในทำนองเดียวกันกับผลการวิจัยของ ชีรพงษ์ แก่นอินทร์ ที่พบว่า ครูต้องการได้รับคำแนะนำและได้รับคู่มือในการจัดทำและการใช้อุปกรณ์การสอน (ชีรพงษ์ แก่นอินทร์ 2524 : 79-80) และพรทิพา เหลืองวัฒนาภิจ ที่พบว่า ครูต้องการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการผลิตและวิธีใช้อุปกรณ์การสอน (พรทิพา เหลืองวัฒนาภิจ 2522 : 120-136) แต่ไม่เป็นไปตามผลการวิจัยของสุนันทา คุรงคพันธ์ ที่ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านอุปกรณ์การสอนอันเป็นส่วนหนึ่งของสื่อการเรียนการสอนพบว่า ครูภาษาอังกฤษต้องการให้มีการนิเทศการสอนด้านอุปกรณ์การสอนอยู่ในระดับมาก (สุนันทา คุรงคพันธ์ 2527 : ฉ) ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากเหตุผลเดียวกันกับที่ได้อธิบายไว้ใน 3 ด้านข้างต้น

เมื่อระดับความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอน และความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษด้านสื่อการเรียนการสอนเป็นเช่นนี้ ผู้ที่มีหน้าที่หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เช่น ผู้บริหารบุคลากรในโรงเรียน รวมทั้งศึกษานิเทศก์เขตการศึกษา 10 ควรได้ศึกษาพิจารณาความรู้ความเข้าใจและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษด้านสื่อการเรียนการสอนในแต่ละเรื่อง เพื่อจะได้จัดโครงการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับเรื่องและระดับความต้องการจำเป็นของครูแต่ละขนาดโรงเรียนต่อไป

5. คำถามการวัดผลและประเมินผล

จากผลการวิจัยพบว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านคำถามการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในขนาดกลางและเล็กอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากเหตุผลเดียวกันที่กล่าวไว้ในด้านข้าง ๆ ข้างต้น คือ ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาดส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในช่วง 6 - 10 ในขนาดใหญ่ และ

1-5 ปีในขนาดกลางและเล็ก จึงได้รับความรู้ความเข้าใจในด้านการวัดผลและประเมินผลมาพอสมควร หรือค่อนข้างดี รวมทั้งมีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษมาพอสมควร ความรู้ความเข้าใจในค่านี้อยู่ในระดับดีกล่าว

จากระดับความรู้ความเข้าใจดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงระดับความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่จึงอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในขนาดกลางและเล็กอยู่ในระดับน้อย ซึ่งหมายถึง ยังมีความต้องการได้รับการนิเทศการสอนในค่านี้อยู่ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 3 ที่พบว่า ครูมีความต้องการให้มีการจัดสัมมนาเกี่ยวกับการสร้างข้อทดสอบแบบต่าง ๆ และสร้างเครื่องมือทดสอบวิเคราะห์ข้อทดสอบแบบต่าง ๆ (กรมสามัญศึกษา 2524 : 70-71) แต่ไม่เป็นไปตามผลการวิจัยของ สุนันทา อรุณพันธ์ ที่พบว่า ครูภาษาอังกฤษต้องการให้มีการนิเทศการสอนด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก (สุนันทา อรุณพันธ์ 2527 : ฉ) ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากเหตุผลเกี่ยวกับที่กล่าวใน 4 ด้านข้างต้น

เมื่อระดับความรู้-ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอน และระดับความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษด้านการวัดผลและประเมินผลเป็นเช่นนี้ ผู้ที่มีหน้าที่หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เช่น ผู้บริการ บุคลากรในโรงเรียน หรือศึกษานิเทศก์เขตการศึกษา 10 ควรได้ศึกษาพิจารณาระดับความรู้ความเข้าใจและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษด้านการวัดผลและประเมินผลในแต่ละเรื่อง เพื่อจะได้จัดโครงการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับเรื่องและระดับความต้องการจำเป็นของครูในแต่ละขนาดโรงเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษาอื่น ๆ บ้าง
2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ภายในเขตการศึกษา 10
3. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ครูได้รับจริง